

Якщо між тренером і спортсменом існує повага та взаємна довіра, спортсмен не боїться не погоджуватися з тренером і брати відповідальність за нові рішення в умовах, що змінюються. Виходячи з цього, другим критерієм оцінки комунікативних стосунків є наявність у спортсмена творчого компонента у виконанні діяльності, спрямованої на тренера.

Якщо тренер для спортсмена є взірцем для наслідування, великим авторитетом, його приваблює його людяність, то спортсмен обов'язково буде прагнути до всебічного спілкування з ним. Це бажання спілкуватися з тренером є одним з основних показників гарних стосунків між тренером і спортсменом.

Література

1. Вознюк Т. В. *Основи теорії та методики спортивного тренування*. Вінниця: ФОП Корзун Д. Ю., 2017. 240 с.

2. Демінський О. Ц. *Оптимізація навчально-тренувального процесу: навч.-метод. посіб.* Херсон: Айлант, 2017. 296 с.

3. Воробйов М. І., Круцевич Т. Ю. *Практика в системі фізкультурної освіти. К.: Олім-ка література, 2006. 190 с.*

УДК 796-799

Жалій Р.В., к.пед.н.

Громов О., студент групи 101-мФС

Смирнов А., студент групи 101-мФС

Національний університет

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧОГО СТОРИТЕЛІНГУ ДЛЯ БАКАЛАВРІВ ГУМАНІТАРНОГО ПРОФІЛЮ.

Інноваційні технології в освітньому процесі вищої школи ми розглядаємо як нововведення, спрямовані на підвищення рівня пізнавальної діяльності студентів, підвищення інтересу сучасної молоді до навчальних занять із фізичного виховання, позанавчальної секційної діяльності тощо. Перешкоди щодо формування готовності майбутніх фахівців із комп'ютерної інженерії до застосування здоров'язбережувальних інноваційних технологій у професійній діяльності характеризуються несформованим ціннісним ставленням до свого здоров'я та здоров'я інших людей; відсутністю стійкої мотивації до оволодіння спеціальною валеологічною компетентністю засвоєння норм і правил збереження здоров'я; обмеженим запасом знань про здоров'я та способи його збереження, несформованістю умінь і навичок збереження здоров'я, пасивністю при використанні здоров'язбережувальних знань, несформованістю індивідуальнопсихологічних та фізичних якостей, важливих для майбутнього фахівця, неусвідомленням їх значення під час професійної діяльності; нездатністю до самоосвіти і самовдосконалення);

прийняттям цінностей здоров'язбереження лише в окремих ситуаціях; ситуативним інтересом до спеціальної валеологічної компетентності та ситуативною мотивацією до оволодіння нею; сформованістю знань про здоров'я та способи його збереження, здатністю їх використовувати; сформованістю умінь і рухової активності, організації дозвілля, які виявляються в типових ситуаціях; слабкою сформованістю усвідомлення значущості особистісних якостей під час професійної діяльності) [1, С.79].

Однак наше пріоритетне завдання – формування усвідомлення щодо важливості збереження здоров'я, рухової активності, заняття спортом, ціннісним ставленням до свого здоров'я та здоров'я інших людей; стійким інтересом та мотивацією до формування здоров'язбережувальної компетентності й подальшого її удосконалення; сформованістю системи знань про здоров'я та способи його збереження, міцністю і повнотою знань, впевненістю в їх істинності, ефективним використанням знань, ґрунтовним володінням уміньми і навичками збереження здоров'я під час професійної діяльності і в повсякденному житті, здатністю до аналізу та узагальнення досвіду збереження здоров'я, сформованістю таких особистісних якостей, як відповідальність, працездатність, вимогливість, усвідомленням їх значення під час професійної діяльності [2, С. 90].

Методологічну основу визначення критеріїв формування готовності майбутніх фахівців із комп'ютерної інженерії до застосування здоров'язбережувальних інноваційних технологій у професійній діяльності склали підходи С. Гончаренка, який розглядає термін «критерій» як показник, що поєднує у собі методи розрахунку, теоретичну модель розподілу і правила прийняття рішення про правдоподібність нульової або однієї з альтернативних гіпотез, як сукупність ознак, на яких здійснюється оцінка досліджуваного об'єкта, явища, що визначають реальний стан, рівень сформованості об'єкта, як показник, стандарт, на основі якого можна оцінити, порівняти реальне педагогічне явище, процес або якість з еталоном [3, С. 45].

Мета і завдання розробленої методичної системи підпорядковуються сучасним *соціальним вимогам* до професійної компетентності майбутніх фахівців з комп'ютерної інженерії. До складу методологічно-цільового блоку входить низка *методологічних підходів та принципів*. На цій підставі висвітлюються сутність і структура готовності майбутніх фахівців із комп'ютерної інженерії до застосування здоров'язбережувальних інноваційних технологій у професійній діяльності. Обґрунтована й розроблена модель формування готовності майбутніх фахівців із комп'ютерної інженерії до застосування здоров'язбережувальних інноваційних технологій у професійній діяльності базована на принципах педагогіки партнерства, комплексного підходу (поєднанні студентоцентрованого, компетентнісного, гуманістичного, аксіологічного,

діяльнісного, системного аспектів) до освітнього процесу в сучасних закладах вищої освіти.

Отже, на основі проведеного дослідження ми визначили основні методологічні підходи щодо реалізації моделі формування готовності майбутніх фахівців із комп'ютерної інженерії до застосування здоров'язбережувальних інноваційних технологій у професійній діяльності: аксіологічний, діяльнісний, компетентнісний, культурологічний, особистісний, середовищний, системний. Аксіологічний підхід до розв'язання глобальних проблем вищої освіти передбачає передусім виховання гуманістичного типу особистості майбутнього фахівця – сучасного здобувача освіти. Діяльнісний науковий підхід полягає в стимулюванні пізнавальних процесів, актуалізації творчого потенціалу студентів, у формуванні бажання діяти і удосконалюватися всіх учасників освітнього процесу. Компетентнісний підхід забезпечує формування ключових, базових та спеціальних компетенцій, ефективне застосування ними здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності. Культурологічний підхід передбачає осмислення культурної динаміки розвитку людства як поліфонії ціннісно значущих норм буття людської спільноти, способів її життя, смислів і структури картин світу, принципів поведінки людей, які складаються в реальному історичному просторі.

Література

1. Амеліна С.М. Компетентнісний підхід до професійної підготовки майбутніх інженерів / С.М. Амеліна. Педагогічний альманах: Збірник наукових праць / редкол. В.В. Кузьменко (голова) та ін. Херсон: РІПО, 2010. Випуск 5. С.78-83.

2. Вишар Є.В., Клеценко Л.В., Психолого-педагогічні аспекти формування мотивації здоров'я майбутніх фізичних терапевтів. Сучасні технології в галузі фізичного виховання, спорту, фізичної терапії та ерготерапії. Збірник наукових праць за матеріалами XI Міжнародної науково-методичної конференції (4- 5 квітня 2021 р. Національна академія Національної гвардії України, кафедра фізичної підготовки та спорту. Харків, 2021. Вип. 11., С. 88-90.

3. Гончаренко С. Педагогічні закони, закономірності, принципи. Сучасне тлумачення / С. Гончаренко. Рівне: Волинські обереги, 2012. 192 с.

УДК 796.325

*Остапов А. В., старший викладач
Бубнова Л., студентка групи 202-ФС
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

РОЗВИТОК ВОЛЕЙБОЛУ У СТУДЕНТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ УКРАЇНИ

Волейбол – це один з найбільш популярних видів спорту серед студентів в Україні. Цей спорт активно розвивається у студентському